Lietas Nr. C15254614
Lietas arhīva Nr. C-0983-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 17. septembrī

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „Julianus Inkasso Latvija" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk arī Prasītājs) iesniedzis tiesā prasības pieteikumu pret /pers. B/ (turpmāk arī Atbildētājs) un /pers. C/ (turpmāk arī Atbildētāja), kurā lūdz piedzīt solidāri no Atbildētājiem par labu Prasītājam galveno parādu 856 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 177,60 EUR, tiesas izdevumus, lūdz noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka starp AS „Swedbank" un Atbildētāju (klienta Nr. 10639745) tika noslēgts Studiju aizdevuma līgums Nr. 06-083612-SK, saskaņā ar kuru Atbildētājam tika izsniegts procentuālais aizdevums. Parakstot līgumu Atbildētājs piekrita tā noteikumiem.

Prasītājs norāda, ka 2011. gada 26. aprīlī AS „Swedbank" veica Atbildētāja privātā konta stāvokļa analīzi un konstatēja, ka Atbildētājs nepapildina savu privāto kontu un banka nav spējīga veikt ieturējumus no Atbildētāja privātā konta aizdevuma summas un procentu par aizdevuma lietošanu samaksai, tādejādi Atbildētājs nepilda līguma noteikumus. Pārbaudes laikā tika konstatēts, ka uz 2011. gada 26. aprīli izmantotā un neatgrieztā kredīta (aizdevuma) summa ir 856 EUR.

Norāda, ka 2012. gada 21. augustā AS „Swedbank" cedēja prasījuma tiesības, kas izriet no AS „Swedbank" un Atbildētāja starpā noslēgtā līguma Prasītājam, ar tiesībām prasīt nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies līguma neizpildes rezultātā. Prasītājs izsūtīja Atbildētājiem AS „Swedbank" paziņojumu par prasījuma tiesību pret Atbildētāju cedēšanu Prasītājam, kas uzskatāms par paziņojumu par prasījuma tiesību cesiju saskaņā ar Civillikuma 1804. pantu.

Norāda, ka saskaņā ar Galvojuma līguma 5.3. punktu galvinieks – /pers. C/ - uzņemas kopā ar Atbildētāju solidāru saistību atbildēt kreditoram (AS „Swedbank") par parāda samaksu, kā arī Atbildētāja vainas vai kavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem, kas cēlušies kā parāda savlaicīgas nesamaksāšanas sekas.

Norāda, ka Prasītājs prasības iesniegšanas brīdī aprēķina likumiskos kavējuma procentus, kas ir 6% gadā (0,01644% dienā par katru nokavēto dienu) no līguma izbeigšanas datuma. Likumiskie nokavējuma procenti 177,60 EUR aprēķināti par laika periodu no 2011. gada 26. aprīļa līdz 2014. gada 10. oktobrim (par 1 262 kavētām dienām).

Prasība pamatota ar Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1759., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934., 1943. pantiem.

2014. gada 12. novembrī tiesā saņemts Prasītāja iesniegums (lietas 32. lapa), kurā cita starpā norādīts, ka Prasītājs pievieno kredīta izraksta kopiju, kas pierāda, ka Atbildētājam piešķirtais kredīts tika izsniegts un netika atmaksāts pilnā apjomā.

2015. gada 10. jūlijā tiesā saņemts Prasītāja iesniegums, kurā lūgts pievienot lietai AS "Swedbank" izziņu par vienpusēju atkāpšanos no Līguma (lietas 70. lapa).

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 EUR pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājiem nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņš (lietas 42., 53. lapa).

Atbildētāji paskaidrojumus tiesai nav iesnieguši, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājiem tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 68., 69. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

No lietā esošā 2012. gada 21. augusta Cesijas līguma Nr. SWED-5 starp AS „Swedbank" un SIA „Julianus Inkasso Latvija" izraksta (lietas 24. lapa) redzams, ka puses vienojušās par to, ka AS „Swedbank" ir nodevusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" savas prasījuma tiesības, kas radušās pret fiziskām personām saskaņā ar Līguma pielikumā Nr. 1 esošo sarakstu, kurā norādīti parādnieki, līgumi un prasījumu summas. Prasījumi izriet no starp AS „Swedbank" un parādniekiem noslēgtajiem līgumiem, kuriem saistību izpildes termiņš ir iestājies. Puses arī vienojas, ka AS „Swedbank" informē parādniekus, nosūtot paziņojumus uz bankas rīcībā esošo parādnieku adresēm, par to, ka prasījumi cedēti SIA „Julianus Inkasso Latvija".

No Cesijas līguma Pielikuma Nr. 1 izraksta (lietas 22. lapa) ir konstatējams, ka Prasītājam ir cedētas no 2006. gada 1. augusta līguma Nr. 06-083612-SK izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju /pers. B/ un galvenā parāda summa uz 2012. gada 22. augustu sastāda 856 EUR.

2012. gada 12. novembrī Atbildētājiem ir nosūtīts paziņojums par prasījuma tiesību cesiju (lietas 18., 20. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1793. pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801. pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Tiesa uzskata, ka minētais Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi tas ir saistošs līgumslēdzēja pusēm un SIA „Julianus Inkasso Latvija" ir ieguvusi no prasījuma tiesības pret atbildētāju /pers. B/, tāpēc Prasītājam ir tiesības prasīt naudas piedziņu no Atbildētāja.

Starp AS „Hansabanka" (pēc nosaukuma maiņas – AS "Swedbank") un Atbildētāju 2006. gada 1. augustā noslēgts Studiju aizdevuma līgums Nr. 06-083612-SK (lietas 11.-12. lapa), kurā noteikts, ka minimālai aizdevuma summa ir 2 845,74 EUR (2 000 Ls) un semestrī izmaksājamā aizdevuma summas daļa sastāda 547,81 EUR (385 Ls), ar aizdevuma atmaksas termiņu – 10 gadi. Līgumu puses parakstījušas.

Ar kredīta izrakstu (lietas 33.-40. lapa) apstiprinās, ka Atbildētājam 2006. gada tika izsniegts aizdevums 547,81 EUR (385 Ls) apmērā, 2006. gada 15. decembrī tika izsniegts aizdevums 547,81 EUR (385 Ls) apmērā (pārskaitot aizdevuma summu izglītības iestādei) un 2007. gada 3. augustā tika izsniegts aizdevums 547,81 EUR (385 Ls) apmērā. Tāpat no kredīta izraksta redzams, ka aizdevuma summa 547,81 EUR (385 Ls) apmērā 2007. gada 6. novembrī ir atgriezts aizdevējam no izglītības iestādes. Tādejādi ir pierādīts, ka aizdevējs izsniedzis Atbildētājam aizdevumu saskaņā ar noslēgto Studiju aizdevuma līgumu 1 95,61 EUR (770 Ls) apmērā.

Tiesa atzīst, ka minētais Studiju aizdevuma kredīta līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minēto līgumu būtu apstrīdējusi, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzēja pusēm un saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu, katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]. Savukārt Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

No minētā līguma izrietošās pušu tiesiskās attiecības ir apspriežamas kā no aizdevuma līguma izrietošas tiesiskās attiecības.

Civillikuma 1934. pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Savukārt Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Tiesai nav pamats apšaubīt, ka banka ir izsniegusi Atbildētājam aizdevumu 1 95,61 EUR (770 Ls) apmērā, ko apstiprina lietā iesniegtais Atbildētāja kredīta izraksts (lietas 33.-40. lapa).

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem: prasības pieteikumā ietverto parāda aprēķinu (lietas 5. lapa), izrakstu no Cesijas līguma Nr. SWED-5 Pielikuma Nr. 1 (lietas 22. lapa), AS „Swedbank" izziņu par Atbildētāja neatmaksātās aizdevuma pamatsummas apmēru (lietas 15. lapa) un kredīta izrakstu (lietas 33.-40. lapa) ir pierādīts, ka Atbildētājs nav izpildījis savu līgumā noteikto pienākumu, ka nav katru mēnesi nodrošinājis Atbildētāja privātajā kontā nepieciešamos naudas līdzekļus ikmēneša aizdevuma un procentu atmaksai, tādēļ Atbildētājam ir izveidojies parāds – 856 EUR apmērā. Pretēji pierādījumi tiesā nav saņemti.

Studiju aizdevuma līguma 7.4. punktā AS „Swedbank" ir pielīgtas tiesības vienpusējā kārtā atkāpties no Līguma un pieprasīt aizņēmējam Līguma saistību izpildi pirms termiņa, ja aizņēmējs ilgāk kā 30 dienas nokavē Grafikā noteikto aizdevuma atmaksas vai procentu samaksas termiņu.

No AS „Swedbank" 2015. gada 1. jūlija izziņas (lietas 71. lapa) redzams, ka 2011. gada 8. martā banka vienpusēji atkāpās no 2006. gada 1. augusta Studiju aizdevuma līguma.

Prasītājs, 2012. gada 12. novembrī paziņojis Atbildētājam par viņa parādsaistībām, nosakot Atbildētājam termiņu līdz 2012. gada 19. novembrim parādsaistību nokārtošanai un brīdinot, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā tiks celta prasība tiesā par parāda summas, līgumsoda/likumisko procentu, zaudējumu un tiesas izdevumu piedziņu (lietas 19. lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Pamatojoties uz minēto likuma normu, kā arī ņemot vērā to, ka Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, tiesai nav pamata apšaubīt to, ka Atbildētājs pilnībā nav izpildījis ar Studiju aizdevuma līgumu uzņemtās saistības. Samaksas pierādīšanas pienākums, atbilstoši Civillikuma 1838. pantam, gulstas uz parādnieku. Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka parādu pilnīgi vai daļēji ir samaksājis AS "Swedbank" vai Prasītājam. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu.

Tā kā Atbildētājs un banka līgumu ir noslēguši tiesīgi, Atbildētājam tika piešķirts aizdevums, kas nolīgtajā kārtībā nav samaksāts, tad tiesa atzīst, ka pamatota ir Prasītāja prasība piedzīt no Atbildētājam neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 856 EUR apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 177,60 EUR apmērā par laika periodu no 2011. gada 26. aprīļa līdz 2014. gada 10. oktobrim (par 1 262 kavētām dienām).

Saskaņā ar Civillikuma 1757. pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.). Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Tiesa atzīst, ka tā kā tas ir Prasītāja kapitāls, kas atrodas pie Atbildētāja, tad no Līguma izbeigšanas brīža Prasītājam sakarā ar nokavējumu atbilstoši Civillikuma 1759. un 1765. panta nosacījumiem ir tiesības saņemt no Atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā. Tādējādi no Atbildētāja Prasītāja labā par laiku no 2011. gada 26. aprīļa līdz 2014. gada 10. oktobrim ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti Prasītāja pieprasītajā apmērā – 177,60 EUR.

Prasītājs lūdz parādu un likumiskos nokavējuma procentus piedzīt solidāri no abiem atbildētājiem.

2006. gada 1. augustā starp AS „Hansabanka" (pēc nosaukuma maiņas – AS "Swedbank") un Atbildētāju/pers. C/ ir noslēgts Galvojuma līgums (Studiju aizdevuma līgumam bez valsts galvojuma (lietas 13.-14. lapa). Saskaņā ar Galvojuma līgumu /pers. C/ uzņēmās galvojuma saistības par parādu pret aizdevēju, kas izriet no Studiju aizdevuma līguma Nr. 06-083612-SK, kas noslēgts starp AS "Hansabanka" un /pers. B/. Galvojuma līguma 2.1. apakšpunkts nosaka, ka galvinieks galvo pilnā apjomā par visām parādnieka saistībām, kas izriet no galvenā līguma, t.sk. aizdevuma summu, procentiem, nokavējuma līgumsodu, nokavējuma procentiem un citiem kreditora blakus prasījumiem, kas izriet no galvenā līguma. Puses Galvojuma līgumu parakstījušas. Galvojuma līguma 5.1. apakšpunktā noteikts, ka galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks. Savukārt Galvojuma līguma 5.3. apakšpunktā noteikts, ka galvinieks uzņemas kopā ar parādnieku solidāru saistību atbildēt kreditoram par parāda samaksu.

Tiesa uzskata, ka 2006. gada 1. augusta Galvojuma līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minēto Galvojuma līgumu būtu apstrīdējusi, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzēja pusēm.

No Prasītāja paziņojumiem ir redzams, ka 2012. gada 12. novembrī Prasītājs ir paziņojis Atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju un

parādsaistību apmēru, nosakot Atbildētājai termiņu līdz 2012. gada 19. novembrim parādsaistību nokārtošanai un brīdinot, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā tiks celta prasība tiesā (lietas 20., 21. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1692. pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Panta normā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp kreditoru un galvinieku. Solidāras saistības nodibināšanas definīcija ir sniegta Civillikuma 1670. pantā, kas nosaka, ka par solidāru prasījums vai saistība atzīstama tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt.

Savukārt Civillikuma 1702. panta pirmajā daļā norādīts – kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī panta otrajā daļā noteikts, ka šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Tādējādi ir secināms, ka galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu un galvinieks ir subsidiāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību. Galvojums pēc savas būtības ir saistību tiesību pastiprinājuma veids, jo ar galvojumu ir saprotamas līgumiskas saistības, ar kurām trešā persona – galvinieks, uzņemas atbildēt kreditoram par citas personas parāda saistībām, tomēr neatsvabinot parādnieku no viņa parāda.

Saskaņā Civilprocesa likuma 5. panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts savā 2012. gada 7. marta spriedumā lietā Nr. SKC-115 un 2013. gada 14. jūnija nolēmumā lietā Nr. SKC-161/2013 norādījis, ka vērtējot, vai galvenais parādnieks un galvinieks ir solidāri atbildīgi par aizdevuma līguma saistību izpildīšanu, jāņem vērā galvojuma būtība. Ja kāda naudas summa tiktu aizdota nedalīti divām personām, tad nebūtu loģiski vienu uzskatīt par parādnieku, bet otru – par galvinieku. Abiem būtu jābūt solidāriem parādniekiem no paša sākuma. Iespējama arī kopīga aizņemšanās, nosakot katra daļu, piemēram, katram puse. Šādu saistību vēlāk aizņēmēji ar atsevišķu līgumu var pārveidot par solidāru un par to paziņot kreditoram. Solidārais parādnieks, pēc tam, kad apmierinājis kreditora prasījumu, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību (Civillikuma 1686. pants). Divu solidāru parādnieku gadījumā tas nozīmē atlīdzināto summu dalīt uz pusēm. Turpretim galvojuma attiecībās galvinieks, kas sedzis parādu, var no galvenā parādnieka prasīt visu samaksāto, kas Civillikuma 1692. pantā, izteikts ar vārdiem „neatsvabinot tomēr pēdējo no parāda", proti, neatsvabinot parādnieku no viņa uzņemtās saistības, prasījums piesakāms regresa kārtībā.

Galvojuma un solidārām saistībām kopēja ir tāda iezīme, ka prasījumu var vērst gan pret vienu, gan otru (pie tam galvojumā tas nav vispārējs noteikums), un to varētu saukt par procesuālu līdzību, taču ekonomiski, no materiālo tiesību viedokļa, atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā. Tādējādi tiesai jāpiekrīt Senāta viedoklim, ka arī šajā lietā galvojuma līgumā *expressis verbis* iekļautais nosacījums, ka galvinieks kopā ar parādnieku uzņemas solidāras saistības pret banku, nevar mainīt galvojuma institūta akcesoro raksturu un nodibināt solidāru saistību.

Saskaņā ar Civillikuma 1673. pantu līgums nodibina solidāru saistību tikai tad, kad līdzēji to tieši noteikuši, izteikumam jābūt nepārprotamam. Līgumam jābūt noslēgtam starp personām, kas nodibina solidāru saistību pret kādu kreditoru. Nepietiek ar viena iespējamās solidārās saistības dalībnieka (kopparādnieka) paziņojumu kreditoram. Tiesas ieskatā galviniekam bija iespēja, paužot izpratni, ka viņš no galvinieka pārtaps par aizņēmēju, noslēgt šādu vienošanos ar galveno parādnieku. Taču tas nozīmētu pārveidojumu, kurā galvojums beidz pastāvēt.

Lietas materiālos nav līguma starp galvinieci /pers. C/ un galveno parādnieku /pers. B/ par solidāras saistības nodibināšanu. Tā kā līgums par solidāru saistību nodibināšanu starp galveno parādnieku un galvinieci nav ticis noslēgts, tad nav tiesiska pamata parāda solidārai piedziņai no abiem atbildētājiem.

Ievērojot minētos argumentus tiesa uzskata, ka /pers. C/ kā galviniece ir atbildīga par /pers. B/ no Studiju aizdevuma līguma izrietošo neizpildīto saistību 856 EUR apmērā izpildi, kā arī par likumisko nokavējuma procentu 177,60 EUR apmērā samaksu, tomēr minēto summu piedziņa no atbildētājas ir nosakāma subsidiāri un nav pamata noteikt solidāru parāda piedziņu no atbildētājiem, jo atbildētāja /pers. C/ kā galviniece ir uzņēmusies pildīt akcesoru saistību.

Atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret prasību ne kopumā, ne kādā tās daļā, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka parādu AS "Swedbank" vai Prasītājam ir samaksājusi pilnībā vai daļēji.

Tā kā tiesā netika saņemti pierādījumi, ka Atbildētāji Prasītāja norādīto parāda summu būtu samaksājuši vai nu Prasītājam vai AS „Swedbank", tad tiesai nav pamata apšaubīt parāda apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā, no atbildētājas /pers. C/, par labu Prasītājam ir piedzenams parāds 1 033,60 EUR apmērā, kas sastāv no neatmaksātas aizdevuma pamatsummas 856 EUR un likumiskajiem nokavējuma procentiem 177,60 EUR.

Prasītājs ir lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās un neatmaksātās aizdevuma summas.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tiesa atzīst, ka tā kā izsniegtais aizdevums nav atdots, tad Prasītājam ir tiesības no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā, no atbildētājas /pers. C/ saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā no piespriestās, bet neatmaksātās aizdevuma pamatsummas - 856 EUR, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1759., 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību samaksājis valsts nodevu 155,04 EUR (lietas 8., 9. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 15,70 EUR (lietas 10., 48., 74. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 170,74 EUR apmērā, kas piedzenami no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā, no atbildētājas /pers. C/, par labu Prasītājam.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu Atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr. 40003717522, parādu **1 033,60 EUR** (viens tūkstotis trīsdesmit trīs *euro*, 60 centi), kas sastāv no: aizdevuma pamatsummas 856 EUR un likumiskajiem nokavējuma procentiem par laika periodu no 2011. gada 26. aprīļa līdz 2014. gada 10. oktobrim 177,60 EUR; tiesas izdevumus **170,74 EUR** (viens simts septiņdesmit *euro*, 74 centi), kas ieskaitāmi kontā Nr. LV61HABA0551008868793, AS „Swedbank".

Noteikt Atbildētājiem termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt SIA „Julianus Inkasso Latvija" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) no atbildētāja /pers. B/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā, no atbildētājas /pers. C/ saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestā, bet vēl nepiedzītā pamatparāda summas – 856 EUR.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 17. septembra - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura